

Publicerad 2008-11-06 19:56 av Jonny Larsen

o du bekväma ensamhetsirritation

jag ser mig själv ibland

det är hemskt

när drömmarna visar ensamhet så klart

inte ens i fantasin är jag en av två

alltid bara en

ibland reflekteras jag

mot polerad metall eller en vattenpöl

och jag tror mig vara del av...

men världen ljuger

snällt och utan att mena det

men jag ser lögn

som jag ser klart

man definieras av sitt sällskap

vad säger det om den ensamma

vad säger det om mig

jag har väl inte gjort mig förtjänt av

eller ens tillgänglig till

hur bryter man sig loss från livsbubblan man skapat för sig själv

hur öppnar man celldörren, tar bort svärtan från fönstret

hur släpper man in ljus genom ögon som bara ser grått

hur gör man sig förtjänt av

någonting så otvetydigt icke-jag

vem fan vill bli vi med mig

inte ens jag...

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren Jonny Larsen med Poeter.se id #15609 innehar upphovsrätten